

چهارشنبه ۸ مرداد ۱۴۰۴

وطن امروز | شماره ۴۳۷۷

فرهنگ و هنر

به عبارت دیگران

ثواب فرستادن کسی به کربلا

از امام صادق علیه‌السلام پرسیدند: ثواب و اجر کسی که خودش به خاطر جهتی نمی‌تواند به زیارت برود ولی دیگری را تجهیز می‌کند و به زیارت می‌فرستد، چیست؟

حضرت فرمودند: در مقابل هر یک درهمی که خرج کرده، خداوند متعال به اندازه کوه احد به وی حسنه می‌دهد و چند برابر هزینه‌ای که برای او متحمل شده، پاداش باقی می‌گذارد و نیز بلاهایی که نازل شده را از او دور می‌کند و نیز مال و دارایی او را از گزند حفظ می‌کند.

این قولویه قمی/ کامل‌الزیارات جلد ۱، صفحه ۱۲۹

تفاوت علم سیاست با دیگر علوم

افلاطون نشان می‌دهد که علم سیاست یا علم شهریار و شاهانه را نمی‌توان با مثلاً هنر سرلشکر یا هنر قاضی یکی گرفت، زیرا این هنرها جنبه کم‌کننده و تأیید اجرایی دارد، سرلشکر به عنوان وزیر (مددکار) فرمانروا عمل می‌کند، قاضی طبق قوانینی که مقنن وضع کرده است رأی می‌دهد. بنابراین علم شهرپاری باید نسبت به تمام این هنرها و علوم خاص برتر باشد و آن را می‌توان چنین تعریف کرد: «آن علم عام که فوق همه آن هنرهاست و قوانین را پاسداری می‌کند و همه امور دولت را سامان می‌بخشد و تاروپود همه آنها را هم به راستی و درستی می‌پیوندد.

کایستون/تاریخ فلسفه سیدجلال‌الدین مجتبیوی انتشارات علمی و فرهنگی جلد ۱، صفحه ۲۶۸

وقتی کمیته شمیرانات محسن وزوایی را دستگیر کرد

اواخر تابستان سال ۵۸، دانشجویان دفتر تحکیم وحدت دنبال ایده‌ای برای دادن یک پاسخ انقلابی به دخالت‌های آمریکا بودند. البته گرفتن سفارت آمریکا چنان ایده جدیدی هم نبود. قبلاً یک بار چریک‌های فدایی در اواخر بهمن ۱۳۵۷ از دیوار سفارت بالا رفته بودند. سولیوان، سفیر آمریکا، از دولت موقت کمک خواسته بود و امام شخصاً ابراهیم یزدی را مسئول بیرون کردن اشغالگران از داخل سفارت کرده بود اما حالا شرایط عوض شده بود. دخالت‌های بی‌درپی آمریکا از حد گذشته و نقش او در تحریک و تأمین مالی آشوب‌های قومی ایران بر همه ثابت شده بود. از طرفی چراغ سبزیهایی که دولت موقت به دخالت‌های آمریکا نشان داد، همه مردم انقلابی و بخصوص دانشجویها را عصبانی کرده بود. گرفتن کوتاه‌مدت سفارت می‌توانست یک تریبون بین‌المللی در اختیارشان بگذارد که بتوانند حرف و خواسته‌شان را به کل دنیا برسانند؛ اینکه دل‌شان می‌خواهد مستقل باشند و روی پای خودشان بایستند، اینکه به جاسوس و خرابکار و عوامل برانداز که سفارت را به پاتوق امن خود تبدیل کرده‌اند هیچ احتیاجی ندارند و خودشان بهتر می‌توانند برای سرنوشت‌شان تصمیم بگیرند.

تصمیم سختی بود. نمایندگان دانشگاه‌های علم و صنعت و تربیت معلم با آن موافقت نکردند. بیشتر به این خاطر که فکر می‌کردند خطر شوری در تلویزیون بود برگزار شدن دانشجویان از نماینده امام شوری حمله کنند. ۴ دانشگاه دیگر که شریف، تهران، پلی‌تکنیک و ملی آشهید بهشتی بودند، تصمیم گرفتند با دقت و حوصله ابعاد این تصمیم را بسنجند تا اقدام‌شان کاملاً علاقه‌نا باشد و نه ناشی از خشم و احساسات گذرا. از اواخر تابستان تا همین دهم آبان که پیام امام از تلویزیون سیاه و سفید خانه حاج‌آقا مسیح پخش شد، همه تحقیقات و مقدمات به صورت کاملاً محرمانه و سری انجام و آماده شده بود ولی هنوز تاریخ آن مشخص نبود.

با این پیام امام و همزمانی دیدار بازرگان با برژنسکی، جلسه‌ای بین نمایندگان آن ۴ دانشگاه و آقای موسوی‌خوینی‌ها که نماینده امام در رادیو و تلویزیون بود برگزار شد. دانشجویان از نماینده امام خواستند خبر تصمیم‌شان را باید به امام برساند و از او برای این کار اجازه بگیرد اما خوینی‌ها عقیده داشت که امام خطوط کلی و سیاست پیمودن مسیر را روشن می‌کنند و تعیین مصداق‌های این سیاست به عهده خود مردم است و نیازی نیست برای جزء جزء کارهای‌شان اجازه بگیرند. در همین جمع بود که تاریخ و زمان دقیق عملیات تسخیر مشخص شد و قرار شد با عنوان کلی «دانشجویان پیرو خط امام» برای چند روز سفارت آمریکا را اشغال کنند و اگر هر لحظه متوجه شدند که امام با این حرکت‌شان مخالف است همان لحظه سفارت را ترک کنند.

روال کاری و آگاه‌سازی دانشجویان کاملاً محرمانه و با حفظ طبقه‌بندی اطلاعات صورت گرفت. طوری که مثلاً در یک اتاق ۳ نفر خوابگاه شریف ممکن بود هر ۳ نفر با برنامه یکشنبه اطلاع‌داشتند اما هیچ کلام نمی‌دانستند آن دیگری هم از قرار خبر دارد. برای همین معلوم نیست محسن از کدام لایه و از کجا از این قرار مطلع شده و وقتی جمع‌عش با یک گونی که تویش اسلحه بوده توسط کمیته شمیرانات دستگیر شده، آن اسلحه چه ارتباطی با ماجرای تسخیر و وظیفه محسن در این‌باره داشته است!

فاطمه غفار حدادی/ یک محسن عزیز اروایتی مستند از زندگی شهید محسن وزوایی/ انتشارات سوره مهر صفحات ۹۰ و ۹۱

حضرت امیر المومنین(ع)؛

چون دانش آدمی فرونی گیرد، ادبش افزون می‌شود و ترسش از پروردگارش بزدل‌دلی می‌گردد.

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۲۷۹۲ تلفن: ۶۶۴۱۲۷۸۲ شماره: ۶۶۴۱۲۷۹۲
پيام‌رسان: @vatanemrooz پست الکترونیکی: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌چم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

حواشی معاون هنری کار دست وزیر داد؛ سیدعباس صالحی از مجلس کارت زرد گرفت

درست شویدا!

حاشیه‌ساز شد و انتقادات زیادی را به سیدعباس صالحی به‌خاطر این قبیل انتصابات انحرافی وارد کرد. ماجرا صرفاً انتشار تصاویر خانواده آن هم بدون حجاب توسط یک مسؤول معاونت هنری نیست، بلکه نکته اصلی این است که آن دیدگاه و نگرشی که نسبت به پوشش و حجاب حساسیت شرعی ندارد، چرا باید در جایگاه حساس و مهم معاونت فرهنگی وزارت ارشاد اسلامی جمهوری اسلامی ایران قرار بگیرد در کنار این بی‌توجهی آشکار نسبت به مسائل شرعی، رفتار خانم معاون در فضای مجازی، نگرانی‌های زیادی را به وجود آورده است، به گونه‌ای که بسیاری معتقدند جایگاه حساس و مهمی مانند معاونت هنری وزارت ارشاد نباید دچار چنین مسائل ذهنیت‌سازی شود.

حاشیه‌سازی‌های خانم معاون با انتصاب یک خانم کم‌سابقه به عنوان عضو هیات امنای انجمن موسیقی نیز ادامه یافته است. ظاهراً این خانم یکی از اطرافیان و عضو تیم همایون شجریان بوده است و سوابق و تجربه لازم را برای حضور در انجمن موسیقی ندارد، ضمن اینکه انتشار برخی تصاویر از او در کنار برخی بازیگران خارج‌نشین در حالی که شنوئات اسلامی و اخلاقی مراعات نشده است، باعث شده باز هم نگرانی‌ها درباره وضعیت حساسیت و تقید خانم معاون هنری وزیر ارشاد نسبت به مسائل شرعی و اخلاقی بیشتر شود.

به هر حال، گفتنی‌ها زیاد است اما شاید مناسب باشد شخص وزیر محترم فرهنگ فکری عاجل برای اصلاح این وضعیت نارس و ناپسند کند. انتظار از وزیر خوش‌سابقه فرهنگ و ارشاد اسلامی این نیست که در معاونت هنری‌اش مسائلی که در تضاد و تقابل جدی با شریعت و مبانی دینی و اعتقادی است، رخ دهد. وقتی وزارت ارشاد در درون مجموعه خود با چنین مسائلی درگیر باشد، آیا می‌توان امید داشت آنها تکالیف لازم را بپذیرد در شرایطی که کشور آمیج انواع تهاجمات فرهنگی و جنگ ترکیبی است، انجام می‌دهند؟

خانم رضایی قبل از قرار گرفتنش در جایگاه معاونت هنری ارشاد، مشاور اجتماعی رئیس هلال‌احمر بوده، در مرکز اسناد بانک کارآفرین ریاست کرده، در هیات مدیره شرکت لیزینگ خودرو غدیر حضور داشته، عضو کارگروه ایده‌پرداز از معاونت زنان ریاست‌جمهوری بوده، در پارک فناوری دانشگاه تهران مدیر اجرایی بوده، مدیر انتشارات علمی-فرهنگی شده، شرکت خصوصی طبخ غذا که طرف قرارداد با سازمان‌های دولتی بوده را هم داشته و حالا در دولت چهاردهم معاون هنری وزارت ارشاد شده است.

به اعتقاد کارشناسان این سوابق و فقدان تجربه و تخصص لازم برای جایگاه حساس و مهم معاونت هنری وزارت ارشاد بسیار مخرب و نگران‌کننده است، با توجه به حساسیت‌های موجود درباره این حوزه، نقش و تأثیر آن در مقوله تربیت و از همه مهم‌تر سرسرمایه‌گذاری‌های دشمن در این حوزه برای منخوش کردن مبانی فکری و عقیدتی جامعه، حضور یک فرد متخصص، با تجربه و معتقد به مبانی فرهنگی ملی و دینی در این جایگاه ضروری است؛ ویژگی‌هایی که خانم رضایی نه‌تنها از آن بی‌بهره است، بلکه عملکرد او نشان می‌دهد نسبت به برخی مبانی مهم نیز مواضع متفاوت دارد.

به عنوان نمونه برخی انتصابات خانم معاون به گونه‌ای است که شائبه بی‌تفاوتی‌اش نسبت به مساله پوشش و حجاب ایجاد می‌شود.

سال گذشته با حکم نادره رضایی، سعید اسلام‌زاده به عنوان مدیر روابط عمومی معاونت هنری وزارت ارشاد منصوب شد. کمی بعد اسلام‌زاده به بهانه شب یلدا کلیپی منتشر کرد که در آن به همراه دختر بی‌حجاب خود در حال خواندن شعر است. انتشار این کلیپ موجی از انتقادات را در پی داشت، البته برخی موضوعات مانند عدم رعایت حجاب در همایش دوسالانه سرامیک باعث افزایش انتقادات نسبت به روابط عمومی

یکی از اصلی‌ترین نمایندگان طراح سؤال از وزیر ارشاد فتح‌الله توسلی، نماینده بهار و کیودرآهنگ در مجلس شورای اسلامی است. توسلی دیروز در نطق خود به موارد مختلفی از تخلفات یا خطاهای مدیریتی نادره رضایی در سمت معاونت هنری ارشاد اشاره کرد، از جمله نوع برگزاری جشنواره موسیقی کوچه در بوشهر و نامه محرمانه وزیر ارشاد به وزیر کشور برای مساعدت در برگزاری این رویداد که در بخشی از آن به هنجارشکنی‌های سابق این جشنواره اعتراف شده بود. او حتی به سوابق سیاسی نادره رضایی قبل از قرار گرفتن در سمت معاونت هنری ارشاد اشاره کرد، به عکسی که با مدیر برنامه فرح دیبا گرفته بود، به دستگیری و زندانی شدن خواهر و برادرش در جریان اغتشاشات و چند مورد دیگر اما موردی که نادره رضایی را به محور اصلی سوال از وزیر ارشاد و احضار او به مجلس تبدیل کرد، مساله‌ای بنیادین‌تر است؛ موضوعاتی که باعث شد نمایندگان از پاسخ‌های وزیر قانع نشوند و این به منزله یک کارت زرد برای سیدعباس صالحی به حساب آمد و این خبر را در جایگاه مهم‌ترین خبر مربوط به مجلس در هفته گذشته قرار داد.

در نهایت با به رأی گذاشته شدن سوال از امیرعباس صالحی، نمایندگان مجلس با ۱۱۹ رأی موافق، ۱۱۹ رأی مخالف و ۸ رأی ممتنع از ۲۴۶ آرای مأخوذه، از دفاعیات وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی قانع نشدند و وزیر اصطلاحاً از نمایندگان کارت زرد دریافت کرد.

عملکرد نادره رضایی در مدت‌زمان فعالیت به عنوان معاون هنری وزیر ارشاد همواره باعث ایجاد یکسری حواشی شده است؛ حواشی‌ای که عمدتاً بی‌تفاوتی نسبت به ملاحظات شرعی و اخلاقی را در رفتار و تصمیمات او نمودار کرده است، بویژه اصرار بر انتصاب افرادی که اساساً علیه حجاب اقدام کرده و می‌کنند. موضوع دیگر مربوط به عدم تجربه و فقدان سابقه لازم برای تصدی سمت معاونت وزارت ارشاد است.

گزارش «وطن امروز» درباره بایسته‌های دوره جدید جشنواره جهانی فیلم فجر

دیپلماسی عمومی پسا‌جنگ از سالن سینما

یافت و فیلم‌های روز خارجی که سریعاً به اینترنت فارسی‌زبان می‌رسید، بخش بین‌الملل جشنواره فیلم فجر را از کارکرد انداخت، تا جایی که این بخش عملاً تزیینی شده بود و نسبت به بخش اصلی مسابقه سینمایی ایران، نه تماشاگر زیادی جذب می‌کرد و نه می‌توانست در معادلات سینمای کشورهای غرب آسیا مؤثر باشد.

■ **دوره اول تفکیک**

اوایل دولت یازدهم مدیریت سینمایی وقت، تصمیم گرفت این ۲ بخش اصلی جشنواره فیلم فجر را از هم تفکیک کند. در آن زمان رزمه‌هایی مبنی بر تغییر نام رویداد جهانی به جشنواره فیلم ایران به وجود آمد، ولی با اعتراضات ایجادشده، تصمیم‌گیران به نام «جشنواره جهانی فیلم فجر» رسیدند و سکان دبیری این رویداد را در دستان سیدرضا میرکریمی، سینماگر باسابقه قرار دادند که نخستین دوره فجر جهانی را به عنوان سی‌وچهارمین جشنواره جهانی فیلم فجر، ۳ ماه بعد از فجر ملی، در اردیبهشت ۱۳۹۵ برگزار کرد. آن زمان، برنامه برگزاری جشنواره، حدود ۲ ماه پس از جشنواره فیلم برلین و یک ماه پیش از شروع جشنواره فیلم کن تعیین شد. این رویداد توانست در آن ایام با ۴ دوره دبیری میرکریمی، یک دوره دبیری محمدمهدی عسکرپور و لغو یک دوره به علت کرونا، در دوره‌ای کوتاه و ۶ ساله، به‌تدریج سری در میان سرها دریاورد؛ نشان به این نشان که سینماگران شخصی مثل «الیور استون»، «بل شریدر» و «ای. آر رحمان» را به کشورمان آورد و در نهایت به فهرست ۱۵ جشنواره رده الف رقابتی دنیا راه پیدا کرده؛ فهرستی که در آن کن، ونیز، برلین، لوکارنو و... دیده می‌شوند و البته بعضی جشنواره‌های مهم دیگر مثل تریبیکا، تورنتو و ساندنس حضور ندارند.

■ **ادغام دوباره دولخواه**

هم‌زمان با آغاز برگزاری مستقل جشنواره جهانی یافت و فیلم‌های روز خارجی که سریعاً به اینترنت فارسی‌زبان می‌رسید، بخش بین‌الملل جشنواره فیلم فجر را از کارکرد انداخت، تا جایی که این بخش عملاً تزیینی شده بود و نسبت به بخش اصلی مسابقه سینمای ایران، نه تماشاگر زیادی جذب می‌کرد و نه می‌توانست در معادلات سینمای کشورهای غرب آسیا مؤثر باشد.

چهره‌های مطرح جهانی از طریق سرمایه‌گذاری‌های کلان، موجب شده جشنواره دریای سرخ سال به سال توجهات بیشتری را جلب کند. روند یادشده این نگرانی را به وجود آورده که شاید در آینده، به‌ری جریان سینمایی و هنری در منطقه، به‌رغم پیشینه ایران، به دیگران برسد و در این میان، جشنواره دریای سرخ، به موفق شده برخی فیلم‌های جنجالی آمریکایی و اروپایی و ستاره‌های برجسته سینما را به شهر جده بکشاند، می‌تواند نقش کلیدی داشته باشد. این در حالی است که جشنواره جهانی فیلم فجر، احتمالاً به دلایلی خارج از دنیای سینما، از دسترسی به چنین امکاناتی محروم مانده است. جالب آنکه جشنواره فیلم دریای سرخ، تنها رقیب آسیایی جشنواره جهانی فیلم فجر نیست و در این میان می‌توان به جشنواره باسابقه فیلم استانبول نیز اشاره کرد که البته به سینمای ایران به عنوان حوزه جدی نفوذ نمی‌نگرد اما همه ساله از ایران هم فیلم می‌پذیرد.

■ **وقتی فجر بین‌المللی بود**

جشنواره جهانی فیلم فجر که قبل از تفکیک، به عنوان بخش بین‌الملل جشنواره فیلم فجر فعالیت می‌کرد، دقیقاً ۳۰ سال پیش برای نخستین بار به وجود آمد؛ وقتی در دوره چهاردهم، تصمیم بر آن شد شماری از فیلم‌های خارجی نیز در بخش جاگانه‌ای در این رویداد به نمایش درآید. این بخش در سال‌های نخست با استقبال ویژه‌ای از سوی علاقه‌مندان به سینما مواجه می‌شد و جذابیت خاص خود را داشت، چراکه آن زمان راه‌های دسترسی به محصولات سینمای خارجی محدود بود و البته ممیزی فیلم‌های خارجی تا این اندازه با مقاومت فیلم‌بین‌ها مواجه نمی‌شد. با این حال از نیمه دهه ۸۰ به‌تدریج با همه‌گیری دسترسی به رایانه شخصی و افزایش دسترسی به اینترنت پرسرعت، فیلم‌بینی نیز شرایطی دیگر گونه

در حالی که ۳ سال خبری

از جشنواره جهانی فیلم فجر نبود و حتی در ماه‌های آغازین دوره جدید سازمان سینمایی که فجر ملی برگزار شد، باز هم نسخه جهانی این

رویداد تحقق نیافت، اوایل این هفته، بعد از مدت‌ها بار دیگر نام جشنواره جهانی فیلم فجر شنیده شد؛ جایی که حکم انتصاب دبیر دوره جدید این رویداد در خروجی رسانه‌ها قرار گرفت و سیدروح‌الله حسینی که از پاییز سال گذشته معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی بود، دبیر این جشنواره شد. طبق حکم انتصاب، او باید فجر جهانی را به سمتی برسد که «با معرفی سینمای متعدد و خلاق ایران، تعاملات هنری با سینماگران جهان را گسترش دهد و بستری برای گفت‌وگوی فرهنگی میان ملت‌ها فراهم آورد. این رویداد که نسبت به جشنواره ملی فیلم فجر در بهمن‌ماه، از شهرت کمتری نزد علاقه‌مندان ایرانی سینما برخوردار است، در دور تازه فعالیت، در فصل پاییز برگزار خواهد شد.

■ **فجر جهانی برای دیپلماسی عمومی**

در باب اهمیت جشنواره جهانی فیلم فجر همین بس که بدانیم در شرایطی که رسانه‌های تصویری کشورمان راه چندان‌بی به افکار عمومی جهانیان و حتی مردم منطقه ندارند و در مسیر دیپلماسی عمومی، یعنی برقراری ارتباط مستقیم با مردم کشورها به جای نرم‌کر صرف بر دولت‌ها و سیاستمداران، نقش قابل توجهی ایفا نمی‌کنند، این جشنواره یکی از معدود مسیرهایی است که می‌تواند بستری مؤثر برای ارتباط فرهنگی میان ایران و مردم منطقه و چه‌بسا جهان باشد. بی‌تردید این رویداد راهی برای معرفی فرهنگ و هویت ملی و تغییر تصویر ایران در افکار عمومی جهانیان خواهد بود؛ خصوصاً در شرایطی که ایران سال‌هاست درگیر یک جنگ نرم پرادمانه شده و برخی کشورهای غربی با بهره‌گیری از ابزار رسانه و فرهنگ، سعی در فرسایش قدرت نرم کشورمان دارند و این مساله در ایام پیش و پس از وقوع جنگ میان ایران و رژیم اشغالگر قدس، بیش از گذشته به چشم آمد. جشنواره جهانی فیلم فجر البته از لحاظ هنری و سینمایی نیز می‌تواند به بازارسازی برای محصولات سینمایی ایرانی، معرفی استعدادهای فیلمسازی و ایجاد شبکه‌های مؤثر هنری و فیلمسازی با سینماگران خارجی بینجامد.

■ **رقبای منطقه‌ای فجر جهانی**

نکته مهم و قابل ذکر آنکه جشنواره جهانی فیلم فجر به عنوان یک ابزار پیش‌برد دیپلماسی عمومی و سیاست فرهنگی ایران در سطح منطقه، طی سال‌های اخیر با رقیب جدیدی روبه‌رو شده که پیش از این وجود نداشت: جشنواره بین‌المللی فیلم دریای سرخ که اکنون ۴ سال از آغاز آن می‌گذرد و نمایانگر تلاش پرهزینه عربستان سعودی برای آن است که خود را به عنوان قطب سینمایی منطقه معرفی کند. اگرچه کشورهای عربی حوزه خلیج‌فارس از نظر سابقه در تولید آثار فرهنگی و هنری توان رقابت با سینمای ریشه‌دار و قدیمی ایران را ندارند اما رشد پرشتاب سینمای سعودی، بویژه با جذب

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۲۷۹۲ تلفن: ۶۶۴۱۲۷۸۲ شماره: ۶۶۴۱۲۷۹۲
پيام‌رسان: @vatanemrooz پست الکترونیکی: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌چم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

فیلم فجر، مخالفت‌ها نسبت به آن نیز شکل گرفت. گروهی از سینماگران معتقد بودند این رویداد بیشتر به محفلی محدود برای گردهمایی تعدادی از اعضای یک جریان خاص سینمایی تبدیل شده؛ جایی که آنها بتوانند از یکدیگر تقدیر کنند و فیلم‌هایی را که از جشنواره اصلی بازمانده‌اند، به نمایش بگذارند. استناد این منتقدان به حضور ثابت دبیر و مدیران این رویداد، از جمله سیدرضا میرکریمی، محمدمهدی عسکرپور و علیرضا رضاداد نبود و همچنین جوایزی که به سینماگران همفکر و نزدیک به این افراد اعطا شد. علاوه بر این، نقد دیگری که به جشنواره جهانی فیلم فجر وارد بود، غیبت فیلم‌های شاخص و پرستاره بین‌المللی بود که به جای حضور در این جشنواره، در ونیز یا کن به نمایش گذاشته می‌شدند.

به دلیل این مخالفت‌ها بود که در طول ۶ دوره برگزاری مستقل فجر جهانی، هر بار که وزیر فرهنگ یا رئیس سازمان سینمایی تغییر می‌کرد، موضوع ادغام این ۲ جشنواره بار دیگر به صدر اخبار بازمی‌گشت. این روند ادامه داشت تا اینکه در نهایت محمد خزاعی که اوایل مهرماه ۱۴۰۰ به ریاست سازمان سینمایی رسید، کمتر از یک ماه بعد از آغاز دوره‌اش، این ۲ جشنواره را مجدداً ادغام کرد و فصل تازه فعالیت این رویداد را رقم زد که البته با تغییر دولت، کوتاه شد. در این دوران، بخش بین‌الملل جشنواره جهانی فجر با مسائلی تازه روبه‌رو بود و حواشی خاصی مثل جنجال بیرون کشیدن فیلم‌ها بعد از التهابات پاییز ۱۴۰۱ را به خود دید که البته از خارج عرصه سینما به آن تحمیل شده بود. با این حال از نظر سینمایی گام رو به جلوی جدی خاصی در این بخش دیده نشد.

■ **هدف‌گذاری جدید مدیران سینمایی**

پس از تفکیک دوباره فجرهای دولقه که بار دیگر رخ داد، مدتی پیش خبر رسید جشنواره جهانی فیلم فجر در پاییز و احتمالاً اوایل آذرماه برگزار خواهد شد. این زمان‌بندی البته چالشی جدی برای برگزارکنندگان خواهد بود؛ زیرا این رویداد در فاصله زمانی نزدیکی به جشنواره ملی فیلم فجر برگزار می‌شود که در میانه فصل جشنواره‌های سینمایی ایران است؛ فصلی که از شهرپور با جشنواره فیلم کودک اصفهان آغاز شده، سپس با جشنواره فیلم کوتاه تهران و جشنواره مستند سینماحقیقت ادامه می‌یابد و در نهایت با جشنواره ملی فیلم فجر در بهمن ماه به پایان می‌رسد.

در عین حال، به نظر می‌رسد هدف‌گذاری اولیه مدیران جدید سازمان سینمایی جاه‌طلبانه است؛ اینکه جشنواره جهانی فیلم فجر را به رده‌ای برسانند که بتواند با جشنواره‌هایی چون توکیو و شب‌های سیاه تالین- پس از کن، ونیز و لوکارنو برگزار می‌شوند- رقابت کند و به فیلم‌هایی اهمیت دهد که در این ۳ رویداد مهم پذیرفته نشده‌اند.

اگر این هدف‌گذاری جامه عمل بپوشد، به راحتی می‌توان از اهمیت چشمگیر این جشنواره سخن گفت و آن را بالاتر از رویدادهایی مثل جشنواره فیلم دریای سرخ دانست؛ اگرچه تردیدی نیست تحقق این امر مهم و البته جذاب، بسیار دشوار خواهد بود.